

Hanna Czaja-Cieszyńska

Uniwersytet Szczeciński
Wydział Zarządzania i Ekonomiki Usług
Katedra Rachunkowości i Controllingu
hanna.czaja@wzieu.pl

ZMIANY W USTAWIE O RACHUNKOWOŚCI – SZANSA CZY ZAGROŻENIE DLA FUNKCJONOWANIA NGOs W POLSCE?

Streszczenie: Ostatnie lata obfitują w nowe regulacje w zakresie rachunkowości NGOs w Polsce. Zwłaszcza nowelizacje ustawy o rachunkowości z 2014 i 2015 r. przyniosły wiele bardzo istotnych zmian. Celem artykułu jest ocena wpływu wprowadzonych zmian na funkcjonowanie organizacji pozarządowych w Polsce. Do wnioskowania na temat mocnych i słabych stron, a także szans i zagrożeń wynikających z zastosowania przez NGOs znowelizowanych przepisów ustawy o rachunkowości wykorzystana została metoda analizy SWOT.

Słowa kluczowe: organizacje pozarządowe, rachunkowość NGOs, analiza SWOT.

Wprowadzenie

W krajach zachodnich organizacje pozarządowe (ang. *non-governmental organizations* – NGOs) stanowią ważny element demokracji oraz fundament społeczeństwa obywatelskiego. Również w Polsce w ostatnich latach rozwój tzw. trzeciego sektora przybrał na sile. W 1997 r. aktywnie działało ponad 27 tys. podmiotów tego typu, podczas gdy dziś jest ich ok. 87,7 tys.¹ Aby utrzymać dotychczasowy potencjał niezbędne wydaje się stworzenie takich warunków, w tym ram prawnych, które uwzględniałyby zarówno potrzeby, jak i możliwości NGOs.

¹ Stan wg REGON na 31.12.2014 r. to 167 tys. organizacji pozarządowych. Szacuje się, że tylko 70% z nich rzeczywiście prowadzi swoją działalność, pozostałe albo ją zawiesiły, albo zakończyły bez wyrejestrowania [www 1].

Celem artykułu jest próba oceny przeprowadzonych w 2014 i 2015 r. zmian w ustawie o rachunkowości z punktu widzenia funkcjonowania organizacji pozarządowych w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem szans i zagrożeń związanych z ich wdrożeniem. Niniejsze rozważania są głosem w dyskusji nad granicą uproszczeń w rachunkowości, a podczas ich przeprowadzania zastosowano następujące metody badawcze: analizę aktów prawnych, analizę SWOT oraz metodę dedukcji.

1. Rachunkowość organizacji pozarządowych po nowelizacji ustawy o rachunkowości w 2014 roku

Pierwsza analizowana nowelizacja ustawy o rachunkowości miała miejsce 11 lipca 2014 r., a głównym impulsem do wprowadzonych wówczas zmian był obowiązek wdrożenia nowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych, która zastąpiła dotychczas obowiązujące dyrektywy: czwartą (78/660/EWG) i siódmą (83/349/EWG).

Z punktu widzenia funkcjonowania NGOs w Polsce przeprowadzone wówczas zmiany miały charakter fundamentalny. Wynikało to m.in. z faktu, iż z dniem 5 września 2014 r. stosowane przez część organizacji pozarządowych Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek niebędących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej utraciło moc (zostało uchylone). Jednocześnie, zgodnie z inicjatywą „najpierw myśl na małą skalę”, do ustawy o rachunkowości wprowadzono kategorię jednostek mikro, dla których przewidziano wiele uproszczeń. Co ważne, organizacje pozarządowe nieprowadzące działalności gospodarczej niejako z definicji mogą uzyskać status jednostki mikro, natomiast te podmioty, które angażują się w działalność gospodarczą, muszą spełniać dwa z trzech określonych przez ustawodawcę warunków: suma aktywów do 1,5 mln zł, przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów do 3 mln zł, średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty nie więcej niż 10 osób [Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości, 2014, art. 1 ust. 2a].

Uproszczenia dla jednostek mikro dotyczą przede wszystkim obowiązków sprawozdawczych. Zgodnie z nowo powstałym załącznikiem nr 4 do ustawy o rachunkowości jednostki te mogą sporządzać sprawozdanie finansowe składające się tylko z dwóch elementów, mianowicie z uproszczonego bilansu z informacjami uzupełniającymi oraz ze skróconej wersji rachunku zysków i strat.

Szerszy zakres informacji muszą prezentować jedynie organizacje pozarządowe prowadzące jednocześnie nieodpłatną i odpłatną działalność statutową i/lub działalność gospodarczą, które na mocy ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie zobowiązane są do rachunkowego wyodrębnienia prowadzonych form działalności w stopniu umożliwiającym określenie przychodów, kosztów i wyników dla każdej z nich [Ustawa o działalności pożytku publicznego, art. 10 ust. 1]. Pozostałe ułatwienia charakterystyczne dla jednostek mikro wyrażają się m.in. możliwością rezygnacji ze stosowania zasady ostrożnej wyceny (brak obowiązku tworzenia odpisów aktualizujących i rezerw) oraz brakiem obowiązku wyceny inwestycji wg wartości godziwej oraz skorygowanej ceny nabycia².

Warto podkreślić, że warunkiem zastosowania uproszczeń przewidzianych dla jednostek mikro jest decyzja w tej sprawie organu zatwierdzającego sprawozdanie finansowe, np. walnego zgromadzenia członków stowarzyszenia, rady fundacji czy organu nadzoru. Brak takiej decyzji oznacza konieczność stosowania ustawy o rachunkowości na zasadach ogólnych.

2. Rachunkowość organizacji pozarządowych po nowelizacji ustawy o rachunkowości w 2015 roku

Zgodnie z przyjętym harmonogramem prac we wrześniu 2015 r. weszła w życie kolejna nowelizacja ustawy o rachunkowości dokonana ustawą z dnia 23 lipca 2015 roku. Z punktu widzenia funkcjonowania NGOs spośród szeregu nowych rozwiązań kluczowe znaczenie mają dwa z nich. Po pierwsze, w ustawie o rachunkowości zdefiniowana została kolejna grupa jednostek, mianowicie jednostki małe, dla których przewidziano pewne ułatwienia w sporządzaniu sprawozdania finansowego. Po drugie, od 2016 r. najmniejsze organizacje pozarządowe mogą zrezygnować z prowadzenia ksiąg rachunkowych na rzecz całkowicie nowej i przeznaczonej właśnie dla tych podmiotów uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów.

Za jednostkę małą mogą być uznane te organizacje pozarządowe, które spełniają dwa z trzech warunków: suma aktywów do 17 mln zł, przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów do 34 mln zł, średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty nie więcej niż 50 osób [Ustawa o zmianie ustawy o rachunkowości, 2015, art. 1 ust. 2c]. Przewidziane dla tych podmiotów udogodnienia można podzielić na dwie grupy. Pierwsze związane są z prowadze-

² Szerzej na temat uproszczeń dla jednostek mikro i małych w: Chluska [2016, s. 64-73].

niem ksiąg rachunkowych i dotyczą m.in. możliwości stosowania podatkowej definicji leasingu, odstąpienia od ustalania odroczonego podatku dochodowego czy zwolnienia z obowiązku stosowania rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych. Druga pula uproszczeń determinuje obowiązki sprawozdawcze. Specjalnie dla jednostek małych przygotowany został kolejny wzór sprawozdania finansowego stanowiący załącznik nr 5 do ustawy o rachunkowości. Zgodnie z tym wzorem sprawozdanie finansowe jednostek małych składa się z uproszczonego bilansu, uproszczonego rachunku zysków i strat oraz skróconej informacji dodatkowej. Taki zakres sprawozdania finansowego dotyczy również tych organizacji pozarządowych, które na mocy art. 64 ustawy o rachunkowości zobligowane są poddać swoje sprawozdanie finansowe badaniu przez biegłego rewidenta. Ułatwienie to jest o tyle istotne, że określone w definicji jednostek małych kryteria ilościowe są znacznie wyższe od progów wyznaczających obowiązek corocznego badania sprawozdania finansowego, a to oznacza, że zwolnienie z obowiązku sporządzania rachunku przepływów pieniężnych oraz zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym może być wykorzystane przez NGOs na dużą skalę.

Kolejną zmianą, jaką przyniosła analizowana nowela ustawy o rachunkowości, jest możliwość zastosowania przez NGOs uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów³ jako możliwości alternatywnej wobec prowadzenia ksiąg rachunkowych. Rozwiązanie to przeznaczone jest dla tych organizacji pozarządowych, które działają w sferze zadań publicznych, nie prowadzą działalności gospodarczej, nie mają statusu organizacji pożytku publicznego oraz w roku ubiegłym osiągnęły przychody w wysokości nieprzekraczającej 100 tys. zł [Ustawa o działalności pożytku publicznego, art. 10a ust. 1]. Wymogi formalnoprawne prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów oraz jej zakres przedmiotowy określa wydane w tej sprawie rozporządzenie [Rozporządzenie ws. uproszczonej ewidencji, 2015]. Organizacje, które zdecydują się na jego zastosowanie, zwolnione są z obowiązku sporządzania rocznego sprawozdania finansowego oraz nie muszą opracowywać polityki rachunkowości.

Podsumowując, wprowadzone w 2015 r. zmiany w ustawie o rachunkowości dają NGOs możliwość zastosowania różnego rodzaju uproszczeń, aby jednak organizacja pozarządowa mogła z nich skorzystać, niezbędne jest podjęcie formalnej decyzji w tej sprawie.

³ Szerzej na temat uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów w: Kogut [2016, s. 82-91].

3. Wpływ zmian w ustawie o rachunkowości na funkcjonowanie NGOs w Polsce – analiza SWOT

Przeprowadzone w latach 2014-2015 nowelizacje ustawy o rachunkowości odbiły się szerokim echem w środowisku NGOs. Do wnioskowania na temat wpływu zmian w ustawie o rachunkowości na funkcjonowanie organizacji pozarządowych w Polsce wykorzystana została metoda analizy SWOT⁴. Pierwszy etap analizy SWOT polegał na opracowaniu katalogu mocnych i słabych stron wprowadzonych do ustawy o rachunkowości zmian. Z kolei w drugim etapie zidentyfikowano szanse i zagrożenia, jakie znowelizowana ustawa o rachunkowości niesie w skali mikro, tj. dla każdej organizacji pozarządowej z osobna oraz w skali makro, czyli dla całego trzeciego sektora.

I tak listę mocnych stron znowelizowanej ustawy o rachunkowości otwiera fakt, iż obowiązki sprawozdawcze organizacji pozarządowych, tak jak innych jednostek gospodarczych, zależą od ich wielkości. Ta zmiana była dla ustawodawcy szczególnie pracochłonna, wymagała bowiem zdefiniowania kategorii jednostek mikro i małych oraz opracowania dedykowanych im wzorów sprawozdawczych (nowo powstałe załączniki nr 4 i 5 ustawy o rachunkowości). Za mocną stroną należy również uznać możliwość prowadzenia przez najmniejsze organizacje pozarządowe uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów jako alternatywy dla ksiąg rachunkowych. Rozwiązanie to adresowane jest do tych NGOs, które nie prowadzą działalności gospodarczej, a ich roczne przychody nie przekraczają kwoty 100 tys. zł. Warto podkreślić, że zmiana ta uwzględnia postulaty małych stowarzyszeń i fundacji, które od lat uznają obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania dość szczegółowego sprawozdania finansowego za jedno z większych utrudnień w swojej działalności [www 2]. Wartościowe są również ułatwienia dla dużych NGOs, których sprawozdania finansowe podlegają badaniu przez biegłego rewidenta. Rzeczywiście w przypadku tej grupy podmiotów obowiązek sporządzania pięcioelementowego sprawozdania finansowego wraz z rachunkiem przepływów pieniężnych oraz zestawieniem zmian w kapitale (funduszu) własnym wydaje się nieuzasadnione i w opinii autorki było zbędnym obciążeniem. Listę mocnych stron znowelizowanej ustawy o rachunkowości zamyka fakt, iż większość istotnych z punktu widzenia funkcjonowania NGOs zmian jest fakultatywna, a więc możliwa do zastosowania, a nie obligatoryjna.

⁴ W naukach ekonomicznych analiza SWOT najczęściej jest stosowana do analizy wewnętrznego i zewnętrznego środowiska przedsiębiorstwa [por. Dowgiałło (red.), 2004, s. 227-228]. Można ją jednak zaimplementować do oceny każdego problemu wymagającego szczegółowej identyfikacji.

Katalog słabych stron znowelizowanej w 2014 i 2015 r. ustawy o rachunkowości składa się z następujących elementów. Po pierwsze, warunkiem koniecznym zastosowania przewidzianych ustawą o rachunkowości uproszczeń jest podjęcie w odpowiednim terminie stosownej decyzji przez wskazany w statucie organizacji pozarządowej organ zatwierdzający. Czy jednostką mikro/małą może być, co do zasady, każdy podmiot, który spełnia określone przez ustawę o rachunkowości wymogi? Wydaje się, że takie podejście ułatwiłoby i upowszechniło dostęp do nowych rozwiązań. Po drugie, z dniem 5 września 2014 r. stosowane przez część organizacji pozarządowych Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek niebędących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej zostało uchylone. Zawarte w rozporządzeniu przepisy szczególne, uwzględniające specyfikę i profil działalności NGOs, zostały włączone do charakteryzującej się wysokim stopniem uogólnienia i trudnej w odbiorze ustawy o rachunkowości. Po trzecie, nowe przepisy, mimo iż wprowadzają szereg ułatwień i udogodnień dla organizacji pozarządowych, to w krótkim terminie wymusiły na nich konieczność poniesienia dodatkowych kosztów. Koszty te związane są m.in. ze zmianą istniejących systemów finansowo-księgowych, sposobem raportowania czy przeszkoleniem kadry w zakresie nowych uregulowań. Po czwarte, przeprowadzona nowelizacja nie zmniejszyła dysonansu dzielącego rozwiązania bilansowe i podatkowe. Nie jest tajemnicą, że prowadzenie „podwójnej ewidencji” stanowi kluczowy problem zarówno dla NGOs, jak i pozostałych podmiotów angażujących się w działalność gospodarczą w Polsce.

Drugi etap analizy SWOT polegał na identyfikacji szans i zagrożeń wynikających z wdrożenia przez organizacje pozarządowe znowelizowanej ustawy o rachunkowości w dłuższym horyzoncie czasowym. Skutki zastosowania nowych rozwiązań mogą być wielopłaszczyznowe. Obok efektów wymiernych, do których z pewnością zalicza się redukcję kosztów przygotowania sprawozdania finansowego oraz bieżącego prowadzenia rachunkowości przez NGOs, ważne są również korzyści o charakterze niefinansowym. Wśród nich należy wymienić przede wszystkim ilościowy i jakościowy rozwój trzeciego sektora. Możliwość zastosowania uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów wychodzi naprzeciw oczekiwaniom zarówno małych, działających już organizacji pozarządowych (lokalnych/regionalnych), jak i nowych inicjatyw społecznych, które dopiero się formują. Również rozwiązania adresowane do większych NGOs (w tym organizacji pożytku publicznego) stanowią impuls do zmian i dają im szansę pozyskania nowych źródeł finansowania. Co ważne, jeżeli organizacja pozarządowa spełnia definicję jednostki mikro, a mimo to nie chce prezentować swojego

sprawozdania finansowego w niebudzącej zaufania postaci przewidzianej załącznikiem nr 4 do ustawy, może przyjąć rozwiązania przewidziane dla jednostek małych. Takie podejście pozwala na wykorzystanie systemu rachunkowości jako skutecznego narzędzia w fundraisingu.

Na pełne wykorzystanie szans płynących z zastosowania w NGOs znowelizowanych przepisów ustawy o rachunkowości nie pozwalają następujące zagrożenia. Po pierwsze, niepodjęcie w odpowiednim terminie stosownej uchwały skutkuje brakiem statusu jednostki mikro lub małej. To z kolei oznacza konieczność stosowania ustawy o rachunkowości na zasadach ogólnych. Nie ma wątpliwości, że takie prowadzenie ksiąg rachunkowych wykracza poza możliwości adaptacyjne większości NGOs i może doprowadzić do niezamierzonego zniekształcenia sprawozdań finansowych tych podmiotów. Po drugie, nazbyt proste systemy rachunkowości uniemożliwiają pozyskanie rzetelnej i wiarygodnej informacji, a to może utrudnić nadzór finansowy i godzić w wizerunek organizacji pozarządowych, co sprawi, że będą one postrzegane jako niebudzące zaufania. Prowadzenie uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów może również popsuć ich relacje z otoczeniem, a tym samym ograniczyć dostęp do zewnętrznych źródeł finansowania. Po trzecie, ze względu na różnorodność potrzeb istnieje ryzyko, że wprowadzone w ustawie o rachunkowości zmiany nie sprostały oczekiwaniom wszystkich NGOs. Część z nich jest rozczarowana liczbą i skalą uproszczeń, inne szukają alternatywnych rozwiązań.

Syntetyczne zestawienie mocnych i słabych stron znowelizowanej w latach 2014-2015 ustawy o rachunkowości oraz szans i zagrożeń wynikających z jej zastosowania w NGOs prezentuje tabela 1.

Tabela 1. Analiza SWOT zmian w ustawie o rachunkowości z 2014 i 2015 r. z punktu widzenia funkcjonowania NGOs w Polsce

MOCNE STRONY 1	SŁABE STRONY 2
<ul style="list-style-type: none"> - uzależnienie obowiązków sprawozdawczych od wielkości organizacji pozarządowej, - możliwość prowadzenia przez najmniejsze organizacje pozarządowe uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów jako alternatywy dla ksiąg rachunkowych, - zwolnienie organizacji pozarządowych posiadających status jednostki małej z obowiązku sporządzania rachunku przepływów pieniężnych oraz zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym (dotyczy NGOs podlegających badaniu przez biegłego rewidenta), - fakultatywny charakter wprowadzonych zmian. 	<ul style="list-style-type: none"> - zastosowanie przewidzianych przez ustawodawcę uproszczeń wymaga podjęcia stosownej decyzji przez wskazany w statucie organizacji pozarządowej organ zatwierdzający, - uchylene stosowanego przez część organizacji pozarządowych Rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek niebędących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej, - konieczność poniesienia dodatkowych kosztów związanych z implementacją nowych regulacji, - brak kompleksowych rozwiązań mających na celu zmniejszenie dysonansu dzielącego rozwiązania bilansowe i podatkowe w Polsce.

cd. tabeli 1

1	2
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> – redukcja kosztów przygotowania sprawozdania finansowego oraz bieżącego prowadzenia rachunkowości w organizacjach pozarządowych, – ilościowy i jakościowy rozwój trzeciego sektora wynikający z ograniczenia bariery prawnej, – wykorzystanie systemu rachunkowości jako narzędzia w fundraisingu. 	<ul style="list-style-type: none"> – brak statusu jednostki mikro lub małej oznacza konieczność stosowania ustawy o rachunkowości na zasadach ogólnych, co może wpływać na jakość generowanych sprawozdań finansowych, – uproszczona ewidencja przychodów i kosztów może utrudnić nadzór finansowy oraz pogorszyć relacje z otoczeniem, – wprowadzone zmiany w ustawie o rachunkowości, ze względu na różnorodność potrzeb, nie sprostają oczekiwaniom wszystkich organizacji pozarządowych.

Źródło: Opracowanie własne.

Przeprowadzona w ramach analizy SWOT identyfikacja mocnych i słabych stron oraz możliwości i zagrożeń wynikających z zastosowania przez NGOs znowelizowanych przepisów ustawy o rachunkowości prowadzi do następujących wniosków:

- 1) Objętość ustawy o rachunkowości, mimo wielu ułatwień, wykracza poza możliwości adaptacyjne małych organizacji pozarządowych, z kolei uproszczona ewidencja przychodów i kosztów może obniżyć poziom zaufania społecznego wobec tych podmiotów.
- 2) Wielość rozwiązań przeznaczonych dla organizacji pozarządowych oraz możliwość ich fakultatywnego (po spełnieniu pewnych warunków) stosowania pozwalają dostosować rodzaj ewidencji do wielkości NGOs, z drugiej jednak strony grożą fragmentacją trzeciego sektora.
- 3) Wymagania stawiane rachunkowości NGOs są coraz wyższe i coraz bardziej różnorodne. Aby ustawa o rachunkowości mogła sprostać tym oczekiwaniom, istnieje potrzeba zmian, polegająca na udoskonaleniu dotychczasowych i/lub wypracowaniu nowych rozwiązań w tym zakresie.

Przeprowadzone rozważania nad zmianami ustawy o rachunkowości w latach 2014-2015 z pewnością nie wyczerpują tematu dyskusji. Celem autorki było jedynie wskazanie na złożoność i wielowymiarowość tej problematyki oraz podkreślenie jej istotności z punktu widzenia funkcjonowania organizacji pozarządowych w Polsce.

Podsumowanie

Organizacje pozarządowe jako instytucje zaufania społecznego są szczególnie wrażliwe na zmiany, zwłaszcza te w obszarze przepisów prawa. Przeprowadzona w latach 2014-2015 nowelizacja ustawy o rachunkowości z pewnością

jest krokiem w dobrym kierunku, a jej mocne strony oraz szanse przeważają nad słabymi stronami i potencjalnymi zagrożeniami. Tym niemniej, cytując słowa jednego z najwybitniejszych polityków II wojny światowej, brytyjskiego premiera Winstona Churchilla, należy podkreślić, że „Poprawa wiąże się ze zmianami, a doskonałość wiąże się z częstymi zmianami”. W tym świetle niezbędne wydaje się lobbowanie, a następnie podjęcie i zintensyfikowanie prac mających na celu kolejne zmiany w ustawie o rachunkowości, które uwzględniałyby zarówno potrzeby, jak i możliwości podmiotów trzeciego sektora.

Literatura

- Chluska J. (2016), *Uproszczenia rachunkowości jednostek mikro i małych – szanse i zagrożenia*, „Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach”, nr 268.
- Dowgiałło (red.) (2004), *Słownik ekonomiczny przedsiębiorcy*, wyd. VIII, Wydawnictwo Znicz, Szczecin.
- Kogut J. (2016), *Uproszczona ewidencja przychodów i kosztów w organizacjach pozarządowych* [w:] *Współczesne problemy i kierunki transformacji rachunkowości i rewizji finansowej*, t. 1, A. Kuzior, A. Szewieczek (red.), *Współczesne problemy rachunkowości i rewizji finansowej*, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Katowice.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych. Dz.U. nr 149, poz. 1674 z późn. zm.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek niebędących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej. Dz.U. 2001, nr 137 poz. 1539 z późn. zm.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez niektóre organizacje pozarządowe oraz stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego. Dz.U. 2015, poz. 2178.
- Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o rachunkowości. Dz.U. 2014, poz. 1100.
- Ustawa z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw. Dz.U. 2015, poz. 1333.
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Dz.U. 2016, poz. 239.
- [www 1] <http://fakty.ngo.pl/wiadomosc/1889499.html> (dostęp: 30.09.2016).
- [www 2] https://rachunkowosc.com.pl/ksiegi-i-ewidencje/sprawozdawczosc/nowe_wymogi_dotyczace_rachunkowosci_stowarzyszen_i_fundacji.html (dostęp: 30.09.2016).

**CHANGES IN THE ACCOUNTING ACT – CHANCE OR THREAT
TO THE NGOs FUNCTIONING IN POLAND?**

Summary: Recent years abound in the new regulations on NGOs accounting in Poland. The amendments to the Accounting Act of 2014 and 2015 in particular brought a number of very significant changes. This article aims to assess the impact of the changes on the functioning of NGOs in Poland. The method of SWOT analysis has been used for inference about the strengths and weaknesses as well as the opportunities and threats arising from the use of the amended provisions of the Accounting Act by NGOs.

Keywords: non-governmental organizations, NGOs accounting, SWOT analysis.